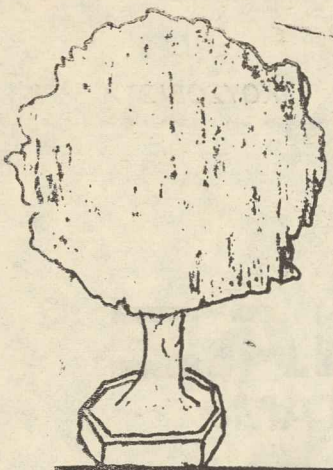
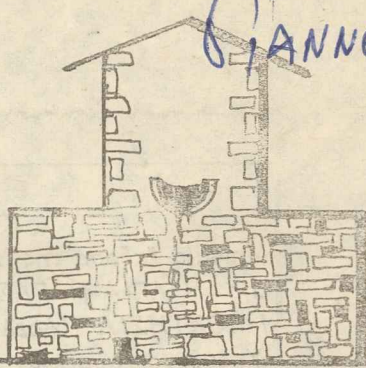

ΚΟΥΣΟΒΙΣΤΑ

Τά ώραία σου πλατάνια καὶ τὸ κρῦο σου νερό
εἶναι ἀκόμα πιὸ ώραία κι' ἀπὸ τὸν παλιὸ καιρὸ

Συντάσσεται ἀπὸ ἐπιτροπὴν
ΕΤΟΣ Ιον

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΤΙΣΤΑΔΙΩΤΩΝ ΑΡΤΗΣ

Ἀριθμὸς φύλλου 7 Σεπτέμβριος 1982

ΣΚΟΥΦΑ 20 ΑΡΤΑ

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟ ΣΤΗΝ «ΑΝΕΜΟΤΡΥΠΑ»

τοῦ Γιώργου Χτισταδιώτη

Ἐκεῖ στὸ τρίγωνο στὶς διχάλες «στὰ σύνορα» Χτιστάδων - Πραμάντων εἶναι φυλακισμένο τὸ σπήλαιο. Παλαιὰ γιὰ κείνο τὸ τρίγωνο γῆς καὶ τὸ δουνὸ ἔγινε καυγὰς στὰ δύο χωριά μέχρι πού ἔφτιασαν στὰ δικαστήρια. Τῇ διαφορᾷ τὴν «ἔλυσαν» τὰ προσωρινὰ μέτρα πού ἔγιναν ἐκεῖ στὶς «Κοδέλες» στὴν Ἀνεμότρυπα. Μεγάλο τὸ ἕνα χωριό, μικρὸ τᾶλο ἀδύναμο τὸ δεύτερο ὑπέκυψε στὴν ἀπόφαση τοῦ τότε. Πολλὰ τὰ εὐτράπελα σὲ κείνα τὰ προσωρινὰ μέτρα. Θὰ γράψουμε γι' αὐτὰ μιὰ ἄλλη φορά.

Αὐτὰ γιὰ τὴν ἱστορία. Γιατί σήμερα πού ἔσπασαν τὰ σύνορα ἀπὸ τὰ Κράτη θάταν ἀστείον νὰ ὑποστηρίζουμε τέτοιες θέσεις γιὰ χωριὰ πού ζοῦνε κοντὰ τὸνα στ' ἄλλο. Γιὰ χωριὰ πού ἔχουν σήμερα τὰ ἴδια προβλήματα ἀφοῦ καὶ οἱ μεγάλοι τῆς Εὐρώπης τὰ δύνωσαν προβληματικά.

Οἱ παλαιότεροι ἀπὸ πάπου πρὸς πάπου θυμοῦνται. Ἐκεῖ πού ἔπιναν μὲ τὴ χούφτα παγωμένο νερό καὶ δροσιζόνταν ἀπὸ τὴν κάψα τοῦ δρόμου ἔτσι κι' ἀνεφύριζαν γιὰ τὴν Πράμαντα. Ἐκεῖ δίπλα ἦταν ἡ τρύπα πού βγαζε ἀέρα καθαρό.

Πόλλευ οἱ κοσμάκηδες πού ζοῦσε στὶς γύρω περιοχές, μὲ τίς γνώσεις πούχε τότε νὰ δώσει ἐξήγηση στὸ μυστήριο. Πῶς ἡ γῆς ἔβγαζε ἀέρα ἀπ' τὰ σωθηκά της; Σκάρωναν μὲ τὴ φαντασία τους στοιχιά πού ζοῦσαν ἐκεῖ κάτω καὶ πού πάλευαν κι' ἡ ἀνύστα τους ἔβγαине ἀπ' τὴ τρύπα. Ἔτσι ἡ τοποθεσία πῆρε τὴν ὀνομασία «Ανεμότρυπα».

Μετά ἀπὸ χρόνια ὁ ἑσκαφέας πού ἔφτιαχνε τὸ δρόμο ἔλυσε τὸ μυστήριο. Κάτω ἀπ' αὐτοὺς τοὺς βράχους ἀποκαλύφθηκε τὸ σπήλαιο. Οἱ εἰδικοί πού τὸ ἐξερεύνησαν μέχρις ἕνα σημεῖο, ἂν δὲν κάνω λάθος εἶδαν πῶς εἶναι ἀπέραντο, πῶς τὸ μεγαλεῖο του δὲν περιγράφεται. Μίλησαν γιὰ λίμνες, γιὰ σταλαχτίτες καὶ σταλαγμίτες πού μεγαλώνουν μὲ ὑπομονὴ αἰῶνες τώρα καὶ πού παίρνουν χίλιες μορφές ἀπαράληχτες σὰν τοῦ σπήλαιου στὸ «πέραμα» τῶν Γιαννίνων. Μὲ κρᾶτα καλύτερα ἀπὸ κείνο πού σὺν φωτιστοῦν, κτὰ πῶς φωτίστηκαν στὰ «πέραμα» τὸ θέαμα θάταν κάτι τὸ μοναδικό, κάτι τὸ ἐξωγήινο.

Σὰν τὸ ἐξερεύνησαν, κάλεσαν τεχνίτη ἀπὸ τὴν Πράμαντα τοῦφτιαξαν μιὰ πελεκητὴ εἴσοδο, τοῦθαλαν σιδηρόπορτα καὶ τὴν ἀσφάλισαν μὲ κλειδαριά. Αὐτὸ ὅλο κι' ὅλο ἔγινε. Ἐκεῖ πού τόσοι αἰῶνες ἡ γῆ τᾶκρυβε μὲ στοργὴ στὰ σωθηκά της οἱ ἄνθρωποι ἔ' ἀποκάλυψαν καὶ τοῦθαλαν χαϊκάδες. Κι' ἐκεῖ φυλακισμένο περιμένει κάποιος νὰ ἀποφασίσει ν, ἀνοίξει τίς πύλες του γιὰ νὰ φανεῖ τὸ μεγαλεῖο του. Ἀπ' ὅτι μαθαίνω πολλοὶ ἔγραψαν σὲ κάθε κατεύθυνση γιὰ νὰ γίνεῖ αὐτό. Μέχρι σήμερα δὲν συγκινήθηκε κανένας. Μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ Πανεπειρωτικοῦ συνέδριου γράφουμε καὶ ἐμεῖς τοῦτες τίς ἀράδες καὶ ἐλπίζουμε πῶς, ἂν πράγματι οἱ ὅποιοι ἀρμόδιοι ἐνδιαφέρονται γιὰ τὰ προβλήματα τῶν Τζουμέρκων, θὰ συγκινηθοῦν καὶ θὰ εὐαρεστηθοῦν νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ αὐτὸ τὸ πρόβλημα.

Χωρὶς νάμαστε οἱ ἴδιοι οἰκονομολόγοι ἢ εἰδικοί πιστεύουμε πῶς δὲν χρειάζονται «μακρόπνοα» σχέδια ἢ κατὰ πῶς τὰ λένε, πού μένουν πάντα στὰ χαρτιά. Ἐδῶ χρειάζεται τόλμη καὶ λίγη δαπάνη νὰ ἀξιοποιηθεῖ αὐτὸ τὸ δῶρο πού ἡ φύση μᾶς χάρισε δωρεάν. Πιστεύουμε πῶς ἂν αὐτὸ γίνεῖ θάνη ὁ καλύτερος πόλος ἔλξης νὰ φέρεῖ τοὺς ντόπιους καὶ ξένους τουρίστες σ' αὐτὴ τὴν περιοχή νὰ τῆς δώσουν ζωὴ πούνε μαρμαζωμένη οἰκονομικά καὶ κινδυνεύει νὰ ἐρημώσει. Νὰ προσηλυματίσει καὶ αὐτοὺς πόφυγαν καὶ ἔριξαν πέτρα πίσω τους νὰ γυρίσουν στὶς ρίζες τους.

Ἡ λύση στὸ πρόβλημα εἶναι ἀπλή. Ἐνας κατάλληλος ἠλεκτροφωτισμός, ἕνας φύλακας στὴ πόρτα του καὶ μιὰ διαφημιστικὴ καμπάνια. Τὰ δύο πρῶτα ἂν τὰ

δώσουν οἱ ἀρμόδιοι, τὸ τρίτο εἶναι εὐκολό. Εἶναι εὐκολό γιατί ἡ φωνὴ τῶν Ἱππερωτῶν καὶ τῶν Τζουμερκιωτῶν μπορεῖ νὰ ἀκουστεῖ παντοῦ ἀφοῦ εἶναι σπαρμένοι σ' ὅλοκληρο τὸν κόσμο.

Πληροφοροῦμε ὅσους δὲν ξέρουν πῶς αὐτὸς ὁ τόπος τῶν Τζουμέρκων δὲν ἔχει νὰ ζηλέψει τίποτε ἀπὸ τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ὁμορφιές του εἶναι τόσες, πού ἴσως δὲν τίς συναντᾷς ἄλλοῦ. Εἶναι ὁμορφιές φυσικὲς, πηγαιές καὶ ὄχι φτιαχισμένες.

Δὲν εἶναι γνωστὲς διὼς γιατί δὲν εἶχαν τὴ τύχη πούχαν ἄλλες περιοχές πού οἱ ἄνθρωποι τίς πρόσεξαν, τίς διαφήμισαν.

Σήμερα ὑπάρχει ὑποδομὴ, ὑπάρχει δρόμος. Θὰ γίνεῖ σὲ λίγο καὶ ἡ τεχνικὴ λίμνη στοὺς «Χριστοὺς», ἀπὸ τὴ Δ.Ε.Η.

Ὁ ἐπισκέπτης θάχει τόσα νὰ ἰδεῖ, τόσα νὰ θαυμάσει.

Τὸ γεφύρι τῆς Πλάκας. Τὴ χαράδρα τῆς Πλάκας, τὸ μοναστήρι στὸ «Παλαιομηχοῦσι» ραφτανάων, μὲ τίς σπάνιες ἀγιογραφίες του. Τὸ μοναστήρι τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, τὸ μοναστήρι τῆς Κηπίνας πούνε φυλακισμένο σὺν ἀετοφωλιά στὴ χαράδρα καὶ πού τὸ εἶχαν σὺν ἀποκούμπι καὶ στασιὸ τόσοι καὶ τόσοι καπεταναῖοι, τοῦ 21.

Στὸ διάδα του ὁ ἐπισκέπτης θάχει νὰ θαυμάσει τὴν Τζουμερκιώτικη ἀρχιτεκτονικὴ φτιαγμένη ἀπὸ ἑακουστούς μὲ μεράκι Τζουμερκιώτες μαστόρους. Σκαλιστὲς αὐλόπορτες καὶ ξυλόγλυπτα νταβάνια στὴ Κουσοβίστα, πελεκιτὲς θρύσες, κάνουλες στὴν Πράμαντα καὶ τοὺς Μελισσουρούς. Ἀρχοντικά μὲ κρεβάτες σκεπασμένα μὲ γαλάζια πλάκα σὲ ὅλα τὰ χωριά. Θὰ ξεκουραστεῖ τὸ μάτι του ἀπὸ τίς ἐναλλαγὲς στὸ πρᾶσινο ἔλατο, γράβος, πλάτανος, κουμαριά. Θὰ ξεδιψᾷ σὲ πίνοντας νερό μὲ τὴ χούφτα στὰ καταγάραρα νερά μας. Θὰ ἀνεβεῖ στὴν κορυφὴ στὸν Ἀηλιά, στοὺς ραφτανάους καὶ θὰ ἀνιχνεύσει τὸ μάτι του τὴν ἀπεραντοσύνη.

Καὶ γιὰ τοὺς πιὸ τοῖμους ὁ Ἀραχθὸς ἀπὸ Χριστοῦς μέχρι Πλάκα εἶναι ἴσως τὸ μοναδικό μέρος στὴν Ἑλλάδα γιὰ ΚΑΝΩ. Οἱ ἀπτόμετες χαράδρες πού χάσκουν στὶς δύο ὄχθες του σ' ὅλο τὸ μήκος τῆς διαδρομῆς, στολισμένες μὲ πλούσια θλάση, τὸ καταγάραρα νερό του πού καταλήγει στὸ μικρὸ καταράκτη τῆς Πλάκας, τοῦ δίνουν ἀγριο μεγαλεῖο, μοναδικό γιὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ τοῦ ἀθλήματος. Κάθε καλοκαίρι ὅλο καὶ περισσότεροι καταφθάνουν οἱ ξένοι, Γερμανοὶ Γάλλοι κλπ. φίλοι αὐτοῦ τοῦ σπόρ, κουβιλώντας τὰ ΚΑΝΩ τους μέχρι τοὺς Χριστοὺς.

Κλείνω αὐτὲς τίς γραμμὲς καὶ κάνω ἐκκλήση σ' ὅλους τοὺς Τζουμερκιώτες νὰ ἐνώσουν τὴ φωνή τους γιὰ νὰ λευτερωθεῖ τὸ σπήλαιο πούνε σκλαβωμένο.

ΛΙΓΟΤΕΡΑ

Στὸ χωριό μας εἶναι γνωστὸ δὲν ἔπρεχαν μεγαλοκτηνοτρόφοι γιὰ πολλοὺς καὶ διάφορους λόγους.

Κάποιος τσέλιγκας ἀπὸ γειτονικὸ χωριό, θέλησε κάποτε νὰ πειράξει ἕναν Κουσοβισινὸ πού ἔδωσε τὰ μανάρια του στὴ συγγενά.

- Ἐχεις πολλὰ πρόβατα, ρωτᾷ ὁ δῆλχος,
- Ἐνα, ἀπαντᾷ ἀπαθῆστατος ὁ Κουσοβισινός,
- Γίδια ἔχεις πολλὰ, ξαναρώτησε ὁ δῆλχος κάπως εἰρωνικά.
- Λιγότερα, ἀπαντᾷ ἐκεῖνος σοδαρώτατα.

ΓΙΩΚΑΛ

ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΤΙΣΤΑΔΙΩΤΗ

Ἀνοιξὴ τοῦ 1920

Σαββατόβραδο, σήμανε Ἑσπερινὸ ὁ Παπαδημήτρης καὶ μπῆκε στὸν «Αἰ-Νικόλα νὰ «διαβαστῇ».

Οἱ γριουλὲς ξεκάμπαγαν ἀπ' τοὺς μαχαλάδες μιὰ-μιὰ καὶ ἐμπαιναν στὴν Ἐκκλησίαν. Κόλαγαν κερᾶκι στὸ Μανῶλι μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀγίου καὶ καρτέραγαν τὸν Παπὰ νὰ τελέψῃ τὸ διάβασμα. Στὴν ἀριστερὰ πόρτα τοῦ Ἱεροῦ ἀνοίγαν τὸ «μεσάλι» ἔβγαζαν τὸ πρόσφορο καὶ τῶναν μὲ εὐλάβεια στὸν Παπὰ φίλωντας τὸ χερί του. Ἐπερναν τὴν εὐλογία του ἔκαναν μακρυοὺς σταυρούς καὶ ἔφευγαν γιὰ τὸ κονάκι.

Γιὰ νὰ γίνεῖ τὸ πρόσφορο (ἡ λειτουργία) ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ ἀκολουθόνταν σχολαστικὴ διαδικασία. Ἀπ' τὸ σιτάρι τῆς χρονίως διαλέγονταν ἕνα ἕνα κλωνὶ τὸ καλύτερο, ἀλῆθονταν στὸ μύλο, κοσκινίζονταν στὴ σίτα «τὸ μαγνᾶδι» καὶ ἀποθηκεύονταν σὲ κάτασπρη «μπακούλα».

Κάθε Σάββατο πρῶτὴ καὶ τίς παραμονὲς ἀπ' τίς γιορτὲς, ζύμωναν ὄρες ὁλόκληρες μὲ ἐπιμέλεια τὴ ζύμη, τὴ σφράγιζαν μὲ τὸ «δλόερο» (σφραγίδα) καὶ τὴν ἔφηναν στὴ γάστρα.

Ἡ Χοτάκινα, Θεός, σχωρέστην, τοῖμασε τὸ μισάλι μὲ τὸ πρόσφορο καὶ δύο κερῖα. Οἱ μικροὶ τῆς αὐλῆς, πού ὅλη μέρα ἔπαιζαν στὸ «πλακόστρωτο», τοὺς βάρεσε ἡ μυρωδιὰ ἀπὸ τὸ ἀχνιστὸ πρόσφορο, πού μόλις τῶχε βγάλει ἀπὸ τὴ γάστρα. Τὸ λιγορεύτηκαν καὶ εἶχαν δίκιο. Μιὰ ζωὴ ὅπως ὅλους τὰ τάραιε ἡ μπλατσόρα καὶ ἡ κλούρα ἡ καλαμποκίσια πού κρύα δὲν τὴν πέραγε σφαῖρα ἀπὸ ἀραβίδα.

Ἡ ἐπιθυμία γιὰ τὸ πρόσφορο θέριψε καὶ ἡ διαολία μπῆκε σὲ ἐνέργεια. Παρακάλεσαν τὴ γριά καὶ τοὺς ἐμπιστεύτηκαν τὸ μισάλι μὲ τὸ πρόσφορο καὶ τὰ κερῖα, νὰ τὸ μεταφέρουν στὴν Ἐκκλησίαν.

Ἦταν ἀνηφορὸς βλέπει ἀπ' τὰ «Καλυθεῖα» μέχρι τὸν «Ἀνκόλα» καὶ ἔβγαине ἡ ψυχὴ στὰ γεροντάκια πού ἀποφασίζαν νὰ κάνουν τὴ διαδρομὴ.

Ἡ παρέα σὺν ἔφτασε στὴν καρυὰ τῆς Νίκου Κώ-σταινας ἔκανε συμβούλιο. Ἡ ἀπόφαση δόθηκε καὶ ἔκα-τσαν σταυροπόδι νὰ τὴν ἐκτελέσουν. Ἐλυσαν τὸ μισάλι, ἔκαναν τὸ σταυρὸ τους, ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ὁ Τέλης μιὰ Κολοκοτρωνεῖκη σουγιά καὶ μοίρασε ἀκριβοδικαί τὸ πρόσφορο.

Ἀφοῦ ἔφαγαν μὲ ἀγαλλίαση, ἔφαλαν τὸ «Κύριε ἐκέκραξα», Ἑσπερινὴ δέση κάτω ἀπ' τὴν Καρυὰ.

Τὸ πρόσφορο ἐκεῖνου τοῦ Σαββάτου ἴσως ἦταν ἡ αἰτία νὰ γίνεῖ ἀπ' τίς ἄδολες ψυχὲς τῶν παιδιῶν ἡ καλύτερη Ἑσπερινὴ δέση στὸν Ὑψιστο.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΤΕ

Στὸ χωριό μας εἶναι ἐγκατεστημένο τηλεφῶνα γιὰ ἐξυπηρέτηση τῶν χωριανῶν μας.

Γιὰ νὰ κάνεις τηλεφῶνιμα εἶναι καλύτερα νὰ πάρῃς τὸ λεωφορεῖο νὰ πᾶς στὸ χωριὸ νὰ εἰπῇς τί ἔχεις νὰ εἰπῇς καὶ νὰ γυρίσεις πάλι παρὰ νὰ ἐπιχειρήσεις νὰ βάλῃς γραμμὴ, γιατί θὰ ξοδέψεις περισσότερο χρόνο.

Αὐτὸ συμβαίνει γιατί ἡ φωνὴ πάει στὰ Γιάννενα πρῶτα περνᾷ ἀπὸ τὸ Καλὲντζι καὶ τὴν Ἀγναντὰ καὶ ἔπειτα φτάνει στὸ χωριό. Ἔτσι ἐνῶ σ' ὅλα τὰ χωριά τῶν Ἀνατολικῶν Τζουμέρκων μέχρι Πηγὲς καὶ Τετράκλις ἡ συνδιάλεξη εἶναι ἀσπική καὶ βγαίνει ἀμέσως, στὰ Δυτικὰ Τζουμέρκα εἶναι ὑπερασπική. Νὰ εἰμαστε σὰ ἄλλο Νοτὸ Γαλλὸ νὰ Γιάννενα θὰ δικαιολογούνται. Μετ' οὗ περισσότεροι εἰμαστε στὴν Ἀρ-τα καὶ τὸ τηλεφῶνο τὸ θέλουμε νὰ ἐπικοινωνοῦμε μ' αὐτοὺς πού ζοῦν στὸ χωριό θὰ παρκαλοῦσαμε τὸν ΟΤΕ πού εἶναι ἐρμῆδιος νὰ μελετήσῃ τὸ θέμα. Γιατί εἶναι κρίμα νὰ ζητᾷ ὁ ἄλλος γιατρὸ καὶ μέχρι νὰ βγαίνει γραμμὴ νὰ πᾶι γιὰ τὸ ἄλλο κόσμο.

ΚΟΥΣΟΒΙΣΤΑ

Μηνιαία έκδοση της 'Αδελφότητας Κτισταδιωτών 'Αρ-
της «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: 'Αδελφότητας Κτισταδιωτών 'Αρτης
'Υπεύθυνος σύμφων με τό Νόμο
Διευθυντής Νίκος Γ. Θεοχάρης

Διαχειριστής Οικονομικού
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Οι Γνώμες συνεργατών δεν εκφράζουν απαραίτητα και
τίς απόψεις του Δ.Σ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

'Εσωτερικού έτησία 250 δρχ.
'Εξωτερικού έτησία 1000
Κοινοτήτων έτησία 500
Γραφεία Σκουφά 20 'Αρτα

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΘΗΚΑΜΕ ότι είς τόν Δήμον 'Αμπελο-
κήπων Θεσ/νίκης, διεκδικεί τό άξίωμα του Δημάρχου
καί ο συγχωριανός μας

ΜΠΡΙΑΣΟΥΛΗΣ Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Γιά πρώτη φορά άνθρωπος από τό χωριό μας δι-
εκδικεί τέτοιο άξίωμα σε μιá από τίς μεγαλύτερες πό-
λεις της 'Ελλάδος καί ή έπιλογή του αυτή ως υποψη-
φίου Δημάρχου τιμά ιδιαίτερα τό χωριό μας. 'Η 'Αδε-
λφότητα καί ή έφημερίδα μας του εύχοντα. κάθε δυνα-
τή έπιτυχία.

ΣΤΗΝ Είρήνη Κώστα Μπριασούλη καί στον άνδρα
της, που παντρεύτηκαν στις 12-9-82 στην 'Αρτα, ή έ-
φημερίδα μας εύχεται δίον άνθοςπαρτον.

ΣΤΗΝ 'Αλίκη του Γιώργου Θεοχάρη που άρρατω-
νίστηκε, ή έφημερίδα μας εύχεται Καλά Στέφανα.

Ειδικές συνδρομές

Λάδαμε τη συνδρομή σας για τήν έφημερίδα και
σας εύχαριστούμε.

	ΔΡΧ.
Μπριασούλης Χρήστος του 'Ιωάννου ΑΡΤΑ	500
Θεοχάρης Ζαχαριάς ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ	300
Θεοχάρης Κων/νος του Θεοφ. ΚΤΙΣΤΑΔΕΣ	500
Μπιτχαδός Χρήστος του Δημ. ΚΤΙΣΤΑΔΕΣ	300
Παπαθεοδώρου Δημήτριος του Βασ. ΑΘΗΝΑ	250
Καλύδας Βασίλειος του Χρ. ΚΤΙΣΤΑΔΕΣ	250
'Αδελφότητα Κτισταδιωτών 'Αθηνών	5.000

Οι υποψήφιοι στις Κοινοτικές
έκλογές στο χωριό μας

Οι συνδυασμοί που διεκδικούν τήν Κοινοτική 'Αρ-
χή στο χωριό μας είναι οι έξης:

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Θεοχάρης Γεώργιος Δημοσθ.

Βήχας 'Αγγελος Νικολ.

Βήχας Βασίλειος Κων/νου.

Βήχας Βασίλειος Χαζαλάμ.

Βήχας Γεώργιος 'Ιωάννου.

Γιαννάκης Χρήστος Μάρκου.

Καλύδας 'Ιωάννης Εύαγγ.

Λένης Νικόλαος Γεωργίου.

Μήτσος Γεώργιος Κων/νου.

Μπιτχαδός 'Ιωάννης Χρήστου.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

Τόλης Δημήτριος Γεωργίου.

Βήχας Κων/νος 'Ιωάννου.

Θεοχάρης Νικόλαος Γεωργίου.

Μπριασούλης Χαρίλαος Κων/νου.

Μπριασούλης Χρήστος 'Ιωάννου.

Λένης Νικόλαος Γεωργίου.

Μήτσιου Κασσιανή Γεωργίου.

Μήτσος Χρήστος Γεωργίου.

Παπαθεοδώρου Δημήτριος Βασιλείου.

'Η έφημερίδα εύχεται Καλή 'Επιτυχία και άκόμη
θέλω να πιστεύω ότι ο άγώνας διά τήν έπικράτη-
σιν του ενός συνδυασμού θα γίνη μέσα στα πλαίσια
της 'Αξιοπρέπειας και του 'Αλληλοσεβασμού.

ΚΑΛΕΣΜΑ

Μετά από απόφαση του Δ.Σ. της 'Αδελφότητας
ο Πρόεδρος μας καλεί τους Προέδρους των άδελφο-
τήτων Πραμάντων, 'Αγνάντων, Μελισσουργών και Ρα-
φαναίων σε κοινή σύσκεψη για να κουβεντιάσουν για
θέματα που άφορούν τά γεγονικά χωριά μας.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τόν παλνό καλό καιρό...

ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΛΠΑΣ
ΤΟΥ ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

(Σ.Σ.- 'Αναδημοσιεύομεν κατωτέρω ένα από τά χα-
ρακτηρικώτερα διήγηματα του άειμνήστου συγγρα-
φέως των «'Ιστοριών του χωριού» Στάμ. Στάμ, ένδε-
κτικόν του έκλογικού πνεύματος της παληάς έποχής).

Μμμμ' Σήμιρον, ούπότι ού εύγενής λαός καλείται ίπι
τάς κάλπας... Χμ' Σήμιρον, ούπότι ού εύγενής λαός,
καλείται έπί τάς κάλπας. Χμμμ χρρ'. Σήμιρον, είπα,
ούπότι ού εύγενής λαός... Πού είσι π δι, φέρι μ' νιά
κούπα νιρό'. 'Αίντι νάν κι κρύου'.

Ούτως ήρχισεν όμιλών προς τό πλήθος των ψη-
φοφόρων ο κ. Γαργαντούας Κιτρολείμονης, παλιός
δουλευτής του τόπου καί υποψήφιος διά τήν 'Εθνοσυ-
νέλευσιν «Άρτι έπανέλθων έξ 'Αθηνών». Δημοφιλής κα-
θώς ήτο είς τήν έπαρχίαν του, έτυχε μεγάλης είς τό
χωριό υποδοχής... 'Από της πρωίας εικόνες του λα-
τρευτού υποψηφίου είχαν κολληθή είς τήν εκκλησίαν,
τό καφενείον του Σχίζα, τήν θρύσιν, πλάτανον καί τά
λοιπά κεντρικά μέρη της κομποπόλεως. Φίλοι πιστοί του
κόμματος περιήρχοντο μ' ένα πινέλο γράφοντες στους
τοίχους καί τίς μάνδρες του χωριού: «Άσπρο του κυ-
ρίου Λείμονη», άσπρο στού λιμουνοϋ ξίφτιρου». «Ζιρ-
δόδιξα Ζιρδόδιξα»...

Οί κομματάρχαι καί οί έν τέλει, καταλήλως έ-
ξωραϊσθέντες έπορεύοντο νά χαιρετήσουν τόν εκλε-
κτόν του λαού του Χαζοχωρίου.

— Μαύρου είς τά πιδαρέλιζ'. Μαύρου είς τούς ά-
μάλλιαγους'. άνεφώνουν έξαλλοι έξ ένθουσιασμού ά-
ποδοκιμάζοντες τούς όλίγους νεοϊδέατας της έπαρχί-
ας, οί όποιοι έζήτησαν νά έξυπνήσουν τόν δυστυχή
αυτόν λαόν.

Νά δοϋμ' τί λίξει κι' ού άρεχηγός'. άπήντων είς
τήν έπαναστατήσαναν νεολαίαν, τήν ζητούσαν νά τούς
παρασύρη με τό μέρος της άνορθώσεως.

Αυτό λοιπόν ο εύγενής λαός του Χαζοχωρίου έ-
καλείτο είς τάς κάλπας τήν 8ην Αυγούστου διά νά είπη
τήν έλευθέραν καί άνεξάρτητον καί υγια του γνώμην
καί νά τιμωρήση διά της ψήφου του τούς προδότας
της Πατρίδος...!

Τάς ενεργείας των αναθεωρητικών της έπαρχίας μα-
θών ο κ. Γαργαντούας παλαιός του τόπου δουλευτής,
έσπευσε να κατέλθη είς τήν γενέτειραν, διά νά έμποδί-
ση τάς ένοχλητικές ατάς ιδέας νά διασπαρούν καί
τήν άφίξιν του εκλεκτού σύμπας ο λαός του Χαζοχω-
ρίου ήρχετο άλλελάζων, ως μέθυσος νά χαιρετίση...

Ο Λείμονης δέν πρόφθαινε νά χαιρετή.

— Καίως του Μήτρου. Τί κάν ή Γιωργούλα, ή 'Αγ-
γέλου, ού Θανάσάκης, Γέννησε ή γιλάδα; Στοϋ κου-
άκι 'ουόλοι καλά. «Βρέ καλώς τούν Μπλάσομητρου».
«Καλώς τ' Γιάννινα. Τί ματά Γιάννινα, τί κάν' ού
Γιάν'ς, τή άντρίψης τή Κρ'στάλου, πέρα για πέρα κι
καθουλουκληρίαν»...

Οί άφελείς χωρικοί είς κάθε του Λείμονη έρώτη-
μα, ήλεκτρίζοντο καί ένεπλήσσοντο χαράς καί αγαλ-
λιάσεως, σόν νά διαχετεύοντο από τόν συμπυκνωτήρα
έκείνον ρεύματα καί καταρρέκται εύτυχίας είς τό δυ-
στυχές καί ταλαιωμένον σώμα του...

— Ούρ καλώς του Δήμαρχου! Πώς είσ; Δήμαρχι!
Ούλα τά παιδιά υγιαίνουνσιν; 'Ελαβες ένα γράμμα έξ
'Αθηνών; Συνεμουρφώθης;

— Τί;

— 'Ιφρόντισες, του είπε χαμηλοφώνως, νά δάλ'ς
μέσα στόνκατίλογον μπόλ'κα ονόματα πιθαμμένουν,
καί νά σόσης ονόματα ζουντανών, άπ'τό άντιθέτ'ς
μας; Προϋ πάντουν το' Καφαουτιάους. Νά το' βα-
ρέσης ούόσου δύνασι, γιατί κι' αυτοί μās μαιρίσαν
τιλευταίους είς τάς ίκούας... 'Ικείνα τά τοιμπίσαμε
άπ' του Κουβέρνου:

Κι' έπειτα στρεφόμενος στο πλήθος:

— Καλώς τ' κυρά Λέν. Τί χαμπάρι κυρά Λέν; Γέν-
ν'σι ή Κουτσουκέρη; Στέλνει κάνα γράμμα ού Νικο-
λάκης;

Ούτω πώς λοιπόν έχόντων των πραγμάτων, ο
Λείμονης άνέλαθε νά όμιλήση είς τό νοήμον του Χα-
ζοχωρίου ποιόν «Διά νά καθοδηγήση τό τούν άγαπη-
τόν συνδημοτάν πνεύματα κι σαρώση πάσαν σκευυ-
ρίαν κατά του καθιστώτους της Αύλης καί του Συνά-
γματος.

'Παπās, μεθυσθείς από ένθουσιασμόν, είχε σπά-
σει θαρώντας τήν καμπανίτσα του χωριού καί μπιστο-
λιές έδρέμεντο είς τόν άέρα.

— Ζήτου ού έκλικτός του λαού!

— Ζήτου! ου! ου!

Ο Λείμονης, άφοϋ έπτε πό νερό του έξηκολούθησε:

— Είθισι, ού άνδρες συμπολίται, έπανστατείν τά

κράτη καί οί λαοί.

'Ιξιστασέουν ούόμως νύν του ζήτημα ούρθως ή
αλόγους κι ού μήν αλλά κι ίθνουπριπώς. Τοιαύτη έπα-
νάστασις άρμόζει, κι δη ούόταν έπιβάλλει φόρουν έπί
των άρουτριούντων κτηνών!

Είθισι, ού άνδρες συμπολίται, φουρουλουγείν τά
κράτη τά έαυτών ζωα. 'Ιξιστασέουν νύν τό ζήτημα: ού-
ρθως ή αλόγους έπιβάλλεται σήμιρον ή φουρουλογιά
αυτη παρά έπαναστατικής Κυβερνήσεως μή προσελθού-
σης ούτι έκ τούν σπλάχνουν του λαού ούτι έκ του Συ-
νταγματικού χάρτου, κι στριφουμένη κατά άνδρών έ-
ξιχόντουν έν τη πολιτική κι πολυειδώς κι πολυπρως
δρασάντων υπέρ του τόπου τούτου.

Κι ποίοι έρωτοϋμιν είναι οί κύριοι ούτοι, οίτινες
έσκεφθησαν ούότι δύναντι ν'άντικαταστήσουν ήμās
ίν τη πολιτική παλαιοτρα;

Κι ποίουν του άνάστημα αυτών; Κι ποίοι οί ύπη-
ρεσαι των υπέρ του τόπου;

Ποίους έφρόντισι δι όλους ήμās, τρέχουν είς 'Υ-
πουργεία καί Δικαστήρια υπέρ των συμφερόντων του
τόπου; 'Ομιλίσατι λοιπόν. Σās αναμένουμιν.

— Ζήτου οί σουτήρας!

— ...Κι ποίους άναστουλήν φόρουν έπέτυχι κι ποί-
ους τούς άγαπητούς συμπολίτας φυλακισμένους ήλευ-
θέρουνσιν κι ποίους είς θέσεις σās διάρσιον; Του Μητρο-
μάρα του πιδί είς δικανέα τούν Εϋζώνουν ποίους ίπρου-
δίσασιν κι τούς Μπακούλαν διά πολλών κατηγορητη-
ρίουν έπιφουρτισμένουν έκ των φυλακών έξήγαριν; Ού
μήν αλλά διά τούν άνεψιόν τ'Θανάσ' τ'Φούντα πριπό-
ντους ήνήργησε κι θέσιν άξιουπρεπή έν τω 'Υπουργείω
ήτοίμασε για νά σπουδάξ' συγχρόνους είς του Πανε-
πιστήμιουν; Ούχ ήττον ούόμως κι ού ήμέτερους Μπαρ-
μπαμιάλ' άνιψιός έξουκουνομηθησθι δεόντους...
Κι ή δική σ' δ'λειά Μαρούλα τελειών'. 'Ο κύριος 'Υ-
πουργός του ύπισχέθη. Κι ού Νταθανουμήτρου ύπου-
μουνή. Κι θα πάρουμι κι τά λεφτά από του Κινητικό
Ταμείου... Κι ού Ριδοθυμίου άπηλλάγη της κατη-
γορίας της άποδειχθείσης ζουουκλουπής. Κι ού Κου-
τσουλέκας θα τοιμπήση κάμποσις χιλιαδούλες έκ της
άργολαβίας... Κι ένα...

— Ζήτου ού Σουτήρας. Ζήτου τ'άηδόνι τ'Βουλής...

— Ζήτου ού προστάτ'ς τούν λαϊκών συμφερόντων...

— ...Πουλλάκις υπέρ των ήμετέρων συμφερό-
ντων είς τήν Βουλήν ήλάλησε κι άφουρμήν άρθρο-
γραφίας έν του τύπω ήδωκα κι του ούόνομα της ήμι-
τέρας γενετείρας άνύφουσα είς τούν κουλουφώνα...

Θέσατι τούς ίπιτηδείους είς τάς θέσεις τουν, δι-
δοντες τήν λευκήν τήν άγιαν σας ψήφουν είς τούν ή-
μέτιρουν συνδυασμόν...

— Ζιρδόδεξα.

— Ούδέποτε άμφίβαλλον περί τούν εύγενών ήμών
αίσθημάτουν άνεπτυγιένε κι υπερέφανε λαέ του Χα-
ζοχωρίου...

Εϋτυχής θιουροϋμι, διότι κατέρχουμι κι σήμεραν
είς τούν πολυτικόν άγώνα ούόπως σώσσομιν τήν Πα-
τρίδα υπό της άντιθνικής 'Ιπαναστάσεως άπειλουμέ-
νην...

Εϋγενή λαέ του Χαζοχωρίου πατάσσουν τήν 'Ι-
πανάστασιν, είσηλθις πλέουν είς τήν 'Ιστορίαν ήτις
χευσοϋς δέλτους ήτοίμαζιν δι ήμās τοιαύτην φιλοπα-
τρίαν κι διουρατικότητα ήπιδείξαντας.

Συγκινημένους άναφωνά:

Ζήτου ού λαός του Χαζοχωρίου.

Ζήτου ού κουμμάτικος συνδυασμός.

ήτου, ου, ου, ου, ου, ου, ου.

Κουρδόνορου ου, ου, ου...

'Αλλαλαγμός καί φρενίτις ένθουσιασμού είς τό
άκροατήριον.

Ο Λείμονης άνηράγη είς τάς χείρας καί περι-
φέρθη έν θριάμβω είς τό κοντούνια του χωριού. Οί
δρόμοι άνέβραζον από τόν φανατισμόν των έκλογών.

— Είς τάς κάλπας, είς τάς κάλπας.

Καί ο Λαός προσήρχετο είς τάς κάλπας έξασκών
μετ' εύσυνειδήσεως τό ύψιστον των δικαιωμάτων του,
τό όπείον... νά του έίπε καλλίτερον...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

